

---

ikrák, fény, kövek

KOLIGER KÁROLY

---

képzeljünk el magunk helyett egy másikat
aki tündöklő szavak helyett egy másikat
fénynek szólít sötétségnek egy másikat
sötétség helyett fényes szavakkal ismét egy másikat
nevezne nevének akárcsak egy másikat

képzeld el magam helyett egy másikat
aki elképzelné magam egy másikat
jelenthető személy esetében is mint
egy másikat képzeld el

képzeljük el

Apadt folyóban halak,
reng a meder, a nap is
elpukkadni készül — rőt felleg
csipkéin osztozunk mégis;

a hullám erőtlen: utolsót lök
a kigyulladt hajón —
a lángok felfűzik a hangot,
a kiáltásokat,

a teremtés bimbóit — egy új tavasznak,
mely ágyékába szippantja folyónk.

... Ideig szünetel e vihar,
a szennyes ég kiderül, felépül betegségéből
a történelem: forrásból cseppenként meg-
ered a tisztaság: a nap kisüt —

az új tájék megváltására!
Új lángokat lövell és füstölőjéből
szavakat ejt az időbe temetett
űszkös kopoltyú-keresztekre.

(A nap és a folyó)

FÖL
FÖL

(T. O.)

I.

mekkorára nőttek kőváraink
mekkora a kavics a szirt bokájánál
ha koccanásra
ha megmozdulna

ó kőváraink
kő kövön
csak moccanna
összedőlne kővilágunk

II.

hírnöke a lift
merre repülne

kavics talán
szirt után
mesélne az emeletekről
mekkorára nőttek kőváraink

utcáin
vakon repdes a lift

a mi utcánk
bátor babák tekenője szita tű se másért se magunkért
érett öl kínálja testét se ingyen se aranyért
verem hantokat terem életet se sokat se löbbit
pergő rokka fölfut rá a fonál és kész a fény
csóváit előre költi e! se mohón se undorral
lámpás csini imaház szigorú testápoló haramia-
áram se villám se csönd krisztusnak féregnek
csecse-becse tévesztés hogy szárny nélkül
ne repülj a mi utcánk erdejéből indul az út
indul a
se balkán se new yonk se peking se moszkva

a virágárosok összefogóznának a téren
a nyugdíjasok egymást megszámlálnák
kirakatban a babák kiszagosítanának
a sleppről hosszú levél érkezne
ünnepre elszállnának a szemeteskannák
a meglevő önmaga szolgálatán kívül
kalandokba boosátkozna
mi minden mi ünnepélyesen

egyszerűen kiteljesedne
függetlenül a véletlenek játékától

Isteni anyagcsere
hullám-sírijában az űr
vitorlába rejti a nap
sirály-énekét

gyönyörű csokrot
egy kukorékolás
nem old ki

(kakas és virág)

énekeltél költő
kicsi örökség
belegurulsz a
végtelenbe

öreg
a kishalat vissza-
eresztetted a folyóba

megértő ikra-anyák

közé
sújt eveződ
félsz az örvényektől

hullám-asztalodon erő-
gombócok és beszélgetsz
vendégeiddel

új szelek
sodrában
evezz utánuk

(a halászlóról)